

הזאב והאייל

אסטוניה

האייל רץ דרך היער ופתאום שמע -
מישהו קורא לעזרה. הוא הלך לפי
הקול וראה - הרוח הפילה אשוח גדול
וזה נפל ישר על זאב. הזאב שוכב,
לא יכול להזיז את עצמו מתחת
לאשוח, לצאת משם, ובוכה בקול
עצוב.

האייל נד בראשו ושאל:

"איך קרה לך דבר כזה, שכני?"
"אוי, אל תשאל ידידי הטוב! ראה -

הסוף שלי כנראה הגיע. עשה לי
טובה, תרים את העץ בקרניים שלך.
תעזור לי לצאת!"
"הייתי עוזר לך, אבל ספק אם יש לי
מספיק כוח" פקפק האייל.
"אבל לפחות תנסה" קרא הזאב
הנואש.
"לנסות, כמובן, אפשר" חשב האייל.
הוא שם את קרניו תחת העץ,
התמתח, אסף את כל כוחותיו והרים
את הגזע הכבד בדיוק לגובה כזה,
שהזאב יכול היה להשתחרר ממנו
ולזחול החוצה.

הוא רץ אחרי האייל, רקע ברגלו וקרא
בזעם:

"עצור! עצור! אף שעל יותר!"
"אוהו! מדוע זה אף שעל יותר?" שאל
האייל.

"כי עכשיו אוכל אתך. האם אינך יודע
כי איילים הם הציד שלי?" קרא
הזאב.

"חכה-נא. חכה. האם לא הצלתי
אתך כרגע ממוות?" שאל האייל.
"זה בכלל לא שייך" ענה הזאב.
"איזה שטויות אלה! אינך מתבייש?"
"אין לי מה להתבייש! שכב מיד ואל

"אוהו! באמת יכולתי!" השתומם
האייל מהכוח של עצמו, נד בראשו
בגאווה והתחיל להתרחק.
הזאב קם על רגליו, בדק את פרוותו
היקרה, ראה שהיא לא נקרעה וכל
התפרים במקומם וחזקים עדיין. ואז

תתווכח."

הם רבו והתווכחו הרבה זמן. ובסוף
האייל הציע:

"נשאל עוד מישהו. שחיה אחרת

תשפוט מי צודק ומי טועה."

"טוב, נשאל עוד מישהו" הסכים

הזאב, והוא חשב שבהזדמנות זו

יצליח לצוד עוד חיה.

עד הערב הלכו הזאב והאייל ביער

וחיפשו שופט, ובסוף מצאו. הלך שם

סבא דוב, שמלמל דבר מה לעצמו,

וחיפש מקום בו יוכל להשיג קצת

דבש לארוחה.

הוא שמע את התלונות של שני

הצדדים, שם את כפו בפיו ושקע

בהרהורים. חשב, חשב ואחר כך

אמר:

"כאן לא אוכל לפתור את הבעיה

שלכם. צריך לחזור למקום האירוע

ולהבין מה קרה בדיוק."

הזאב והאייל הסכימו. כולם הלכו אל

האשוח שנפל. הדוב הלך סביבו,

חשב שוב ובסוף אמר:

"אייל, האם באמת תוכל להרים את

הגזע בקרניים שלך? תראה לי!"

"אוכל, אוכל, למה שלא אוכל!" אמר

האייל ועשה כפי שאמר הדוב.

אחר כך הדוב אמר לזאב:

"זאב, תשכב שם מתחת הגזע, תחת

הענפים. האם יש שם מספיק מקום

כדי שתשכב כפי שהיית? תראה לי!"

"יש, יש מקום, אוכל לשכב שם כפי

ששכבתי!" אמר הזאב ועשה כפי

שאמר לו הדוב.

ואז הדוב אמר שוב לאייל:

"עכשיו תוריד את העץ למקומו, כפי

שהיה."

האייל הוריד את האשוח למקומו

הקודם, והזאב, כפי שהיה קודם,

שכב שוב תפוס תחת הגזע.

היה לכוד ונשאר לכוד. מי עכשיו ירצה

לעזור לכפוי טובה שכזה!

